

[Elbæk-Jessen.]

Vareudvekslingerne og hvilken Betydning det havde, om vi købte Raastoffer til Margarinen i de Lande, hvor vi kunde sælge vore Landbrugsprodukter. Men det havde efter den højtærede Landbrugsministers Udtalelser ingen Betydning.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var ogsaa inde paa yderligere at rose Margarinen. Det er i og for sig ganske unødvendigt. Naar det aarlige Forbrug af Margarine er 21 kg pr. Individ, er det unødvendigt at tale mere derom — det er mere end tilstrækkeligt, jeg tror, vi kunde nøjes med en Trediedel. I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om, at ingen er blevet rige af at spise Margarine, vil jeg sige, at de, der er blevet rige, er dem, der har haft Lejlighed til at fabrikere den, saavel som Olieindustrien i det hele taget. Og det er nemt at se. Naar en Mand er begyndt at fabrikere Margarine, varer det ikke længe, før han er Byens største Skatteyder, og Olieindustriens Udbytter kender vi. Det er i hvert Fald sikkert, at der er sket det, at disse er blevet rigere, men jeg har ikke været opmærksom paa, at de, der har spist Margarinen, er blevet rige af det — jeg tror tværtimod, de er blevet fattigere.

Oluf Pedersen: Ved første Behandling tog jeg Afstand fra de Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som gik ud paa at forbyde Avertering, da jeg ikke tillægger det nogen større Betydning i Konkurrencen over for Smørret, thi Smør er dog Smør, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh siger. Derimod vil jeg mene, at det er urimeligt, at det ikke maa meddeles, hvor stort Vitaminindholdet i Margarinen er. Saaledes som Lovforslaget er formet, vil det udelukke Oplysning herom. Det er jo ikke givet, at al Margarine skal have samme Vitaminindhold. Man kunde udmærket godt tænke sig, at der kunde være Mening i at fremstille en særlig vitaminrig, maaske noget dyrere, Margarine til Børn, men saaledes som Lovforslaget er udformet, maa man ikke en Gang give Oplysning herom. Ifølge de Indlæg, der har været dels i „Ugeskrift for Læger“ af 5. April af Dr. med. Marie Krogh og dels i „Politiken“ for i Gaar af samme, samt af Dr. med. P. Fogh Møller, vilde det end ikke være korrekt, saaledes som Lovforslaget er formet, om man gav Tilladelse til at avertere med, at Margarinen var vitaminiseret, eftersom det Indhold af D-Vitaminer, som Margarinen skal indeholde, er langt under det, som Smørret indeholder, og langt under, hvad

der var rigtigt. Efter de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, maa man nøjes med 0,1 Enhed pr. Gram af D-Vitaminer, medens man i Norge er helt oppe paa 4 og i Tyskland endog har paabudt 6. Det vil sige, at Indholdet af D-Vitaminer i Norge og Tyskland skal være 40 til 60 Gange saa stort som det, man eventuelt kan faa Lov til at nøjes med her, og saa faar vedkommende alligevel Ret til at betegne Margarinen som vitaminiseret.

Efter min Mening var det naturligt, om det blev ordnet saaledes, at der blev givet Adgang til paa Margarinens at meddele, ikke blot at den var vitaminiseret, men ogsaa hvor stort Vitaminindholdet var, og ogsaa at man fik Adgang til at meddele det i Pressen. Jeg vil i den Anledning anmode den højtærede Formand om, at der ved Afstemningen over Lovforslaget sker en Deling af § 1, saaledes at der kan stemmes særligt over denne Paragrafs Punkt 4.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Hansen: At denne Vitaminisering af Margarinen yderligere er en Støtte for Margarinens Konkurrencemuligheder over for Smør, er givet. Jeg ønsker ikke at give dette Kunstprodukt en Fortrinsret fremfor det naturlige Produkt. Hvis jeg var Landbrugsminister i dette Land, vilde jeg stille Forslag om at pensionere hele Margarineindustrien. Paa den Maade var Landbrugsministeren ude over alt det Vrøvl med Smørordning og den Slags. Det vilde være meget lettere. Jeg ønsker altsaa ikke at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Valdemar Sørensen: Det, der her foreligger, er, at et ernæringsmæssigt Fremskridt bliver lovfæstet og lovfæstet paa en saadan Maade, at hele Kontrollen med, at Fremskridtet sker i det praktiske Liv, herefter paahviler Myndighederne. Jeg vilde have sat mere Pris paa, om selve Vitaminiseringens Afgrænsning var fastsat i Loven, selv om jeg nok ser Vanskelighederne derved. Men naar den valgte Form er benyttet, gaar jeg ud fra, at man trygt kan stole paa, at de Krav til Vitaminiseringen, som vil blive stillet af Myndighederne, i det mindste altid vil opfylde Ernæringsvidenskabens Krav, uden at der deri indblandes økonomiske eller landbrugspolitiske Spørgsmaal. Om det ejendommelige, at man samtidig med, at man lovfæster et Fremskridt, forbyder Folk at sige det til hinanden, maa